

La Ventafocs de Jules Massenet, estrena al Liceu

La mezzosoprano nord-americana Joyce DiDonato a *Cendrillon*. © Cooper

Aquest divendres s'estrena al Gran Teatre del Liceu *Cendrillon* de Jules Massenet. La història de la Ventafocs, en la versió més fidel al conte original de Charles Perrault, aterra al Gran Teatre del Liceu 114 anys després de l'estrena mundial a l'Opéra Comique de París.

El conte de fades en quatre actes, amb llibret d'Henri Cain basat en el conte de *La Ventafocs* de Charles Perrault, conserva i potencia el caràcter màgic de la faula, amb la comicitat festiva a què convida el particular món fantasiós i infantil del conte i l'extraordinari talent musical de Jules Massenet. Malgrat ser poc coneguda, *Cendrillon* és un títol important en el catàleg del compositor francès, prolífic creador operístic amb 43 òperes en catàleg, si bé ha necessitat l'impuls d'alguna figura mediàtica del cant per ressorgir de l'anonimat.

Com és el cas de la mezzosoprano nord-americana Joyce DiDonato, molt apreciada pel públic liceista, que torna a Barcelona novament com a Ventafocs –un dels seus grans èxits és *La Cenerentola* de Rossini, amb la qual va debutar al Liceu–, això sí, envoltada d'un repartiment vocal de luxe. L'acompanyen la mezzosoprano Alice Coote com a príncep blau –en una vocalitat propera a la soprano *falcon* en què la cantant anglesa diu trobar-se molt còmoda–, la contralt polonesa Ewa Podleś com a madrastra de la Ventafocs –que ja ha anunciat que tornarà com a Erda en *Siegfried* el 2015 al Liceu–, la soprano Annick Massis com a fada madrina i el baix francès Laurent Naouri com a pare de la Ventafocs, el poruc Pandolfe.

En la roda de premsa, els cantants van donar algunes pistes sobre la vocalitat i personalitat dels personatges. Així, Joyce DiDonato va destacar que la versió de Massenet potencia molt més l'aspecte màgic i fantasiós del conte, molt més fidel a l'original de Perrault, en contraposició amb l'obra de Rossini, que va patir la censura de l'època i que prohibia qualsevol ostentació d'elements màgics fora de la religió cristiana. Així mateix, DiDonato va destacar que Massenet va tenir un cop genial en atorgar al príncep i la Ventafocs el mateix registre vocal, el de mezzosoprano, cosa que crea una fluïdesa melòdica molt romàntica.

Ewa Podleś (dreta) és Madame de la Haltière, la madrastra de

la Ventafocs. © Cooper

D'altra banda, Ewa Podleś va excusar la madrastra de la Ventafocs, Madame de la Haltière, ja que la seva actitud gelosa cap a la Ventafocs ve suscitada per les virtuts d'aquesta en comparació amb les filles biològiques de la mateixa Madame de la Haltière. Un personatge, doncs, que lluny de la crueltat que Disney assigna al paper de les madrastrès, Massenet acompanya d'un cert caràcter còmic, que comparteix aquest personatge amb el de Pandolfe, un pobre calçasses que desprèn una gran tendresa en els moments musicals amb la Ventafocs. Finalment, el personatge que encarna Annick Massis, la fada madrina, té una tessitura molt aguda, amb força agilitats estratosfèriques de gran dificultat que accentuen el caràcter màgic del personatge.

Cendrillon s'oferirà en 10 funcions entre el 20 de desembre i el 7 de gener de 2014, amb direcció musical d'Andrew Davis i direcció escènica i decorats de Laurent Pelly, les produccions del qual han recollit grans crítiques arreu del món. Hi haurà un segon repartiment en què intervindran les veus de Karine Deshayes, Doris Lamprecht, Michèle Losier, María José Moreno i Marc Barrard, acompanyats pel nombrós col·lectiu de solistes de la producció que el completen: Cristina Obregón, Marisa Martins, Isaac Galán, Jordi Casanova i Toni Marsol, entre d'altres.